

Marts 1919 andrage indtil 18 Kr. pr. Indbygger*). Saafremt der til Nedsættelse af Brændselspriserne i en Kommune ikke maatte udkræves hele det til Raadighed stillede Beløb, er Kommunen berettiget til at forhøje Maksimumsbeløbet af 18 Kr. med det overskydende Beløb. — Af de anvendte Udgifter vil der (udover den fornævnte fulde Refusion for Udgifter til Brændselsforanstaltninger) af Statskassen blive godtgjort Kommunerne to Trediedele**).

Efter Lovforslagets § 2 skulde i det nævnte Tidsrum Kommunerne, saafremt Forholdene maatte gøre det ønskeligt, endvidere med Indenrigsministerens Samtykke kunne træffe yderligere Foranstaltninger af den i § 1 omhandlede Art udover fornævnte Maksimumsbeløb; heraf skulde Statskassen refundere $\frac{1}{3}$.

Endelig gik Lovforslagets § 3 ud paa, at for Landkommunernes Vedkommende kan prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 1 a. gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Regning. Til Foranstaltninger for Amtskommunens Regning udkræves Indenrigsministerens Samtykke. Af Udgifterne hertil refunderer Statskassen $\frac{2}{3}$.

Angaaende *Rigsdagens Stilling til disse Lovforslagets Hovedbestemmelser* anføres:

A. I *Folketingets* Udvalgs Betænkning bemærkes, at hele Udvalget har været enig i den Betragtning, at en almindelig Begrænsning af Prisstigningen paa vigtige Livsfornödenheder først og fremmest bør være en Statsopgave, og man er derfor enedes om at lade Lovforslaget omfatte baade Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger. I Henhold hertil stillede et Flertal (Udvalget undtagen Korsgaard og Ulrich) et, ogsaa af de to særlig nævnte Medlemmer i Princippet tiltraadt, i Udvalget oprindelig af Venstre fremsat Ændringsforslag om at bemyndige Indenrigsministeren til for Statskassens Regning at

*) Efter den indtil 31. Marts 1918 gældende Dyrtidslov kunde der for 15 Maaneder anvendes 27 Kr., medens den Periode, som Lovforslaget omfatter, og for hvilken ligeledes 27 Kr. er sat som Maksimum, kun er paa 12 Maaneder; det betyder altsaa en Forhøjelse med 45 Øre pr. Indbygger om Maaneden.

**) Efter Loven af 1916 skulde Statskassen kun refundere $\frac{1}{3}$ af Udgifterne efter Lovens § 2 (altsaa nærmest de ovfr. under a) anførte Udgifter), medens Staten skulde refundere $\frac{2}{3}$ af Udgifterne efter Lovens § 1. Om fuld Refusion af Udgifterne til Brændsel var der ikke Tale i Loven af 1916.